

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نذیر دلسوز
۱۲ جولای ۲۰۱۴

«از گپ، گپ می خیزد»

یکی از هزار ویژگی و خصوصیت جواسیس [مثل تره کی، کارمل، نجیب، مسعود، گلبدین، مزاری، ملا عمر، کرزی، محقق، قانونی، عبدالله، اسپنٹا، اشرف غنی و امثال شان] این است که با پر روئی و دیده درائی مختص به خودشان دم از میهن دوستی و ضدیت با دشمنان وطن می زنند. اینها؛ حتا زمانی که از درد و اندوه بی پایان مردم سخن می زنند گلوی شان گیر کرده اشک «همدردی» و «انسان دوستی» در چشمانشان حلقه بسته در جریان صحبت های «وطنپرستانه» اشک هایشان جاری می شود، تا مردم ساده اندیش و خوشباور را فریب دهند. مردم ساده اندیش استدلال می کنند؛ مثلاً می گویند: «کرزی صاحب انسان وطنخواه و مردم دوست است. ببین ببین که به خاطر درد و اندوه مردمی که توسط عساکر امریکائی کشته شدند، چطور گریه می کند. کسی که درد و غم و ماتم نداشته باشد چطور می تواند گریه کند؟»؛ حتا روشنفکران وابسته و قلم به دستان اجیر شده می گویند و می نویسند: «برو برادر چشم مخالفان را ببینی کور کرده که اشک چشم رئیس صاحب دولت را دیده نمی توانند. کرزی صاحب هنرمند که نیست که در چشمش یک دو قطره دوا (داروی) اشک آور بریزند. بد بینی اینها از حد هم گذشته که چشم بینا برای دید حقیقت ندارند».

و تو ای هموطن بدان و آگاه باش که جواسیس مکار و بی عار این را از استادان شان آموخته اند که چگونه در جریان بیان یک موضوع [در حضور شمار زیادی از افراد داخل یک تالار که از تلویزیون هم بخش می شود و تمام جهان آن را می بیند] صحنه رخداد های زندگی شخصی خود شان را (که تداعی آن در ذهن شان موجب تأثر بسیار شدید آنان می گردد) به خاطر می آرند، تا غده هائی که اشک از آنها ترشح و تراوش می کند فعال گردد و اشک اندوه و ماتم از چشمانشان بریزد؛ به گونه مثال: قتل برادر، یا یکی از نزدیکانش، یا مردن مادرش، یا مرگ ناگهانی پسر جوانش و یا هر واقعه ای که تداعی آن موجب گریه اش می شود؛ همان واقعه را پشتوانه سخنان و طعنه ها و طعنه ها قرار داده به گریه می افتد.

در این زمینه (ریختن اشک) خادی هائی که هم اکنون در خارج از کشور به کار و بار جاسوسی برای سازمان FSB امپریالیزم روسیه مشغولند، استاد اند. اینها در درون سلول های انفرادی و اطاق های عمومی زندان های کشور، به خصوص «زندان پلچرخ» در نقش زندانی با گریه کردن زندانیان زیادی را به اعتراف وادار ساختند ... (۷ جولای ۲۰۱۴)